

SAVEZNICI EL KAIDE U ŠAMU

ALHAYATMEDIACENTER

ČLANAK IZ MAGAZINA DABIQ 10

SAVEZNICI EL KAIDE U ŠAMU III DIO

Murted Zehran Aluš
poziva u demokratiju

U petak 2 Rebi el-Ewwela 1435 h.g. (3. januar 2014), sirijska sahra je pokrenuta protiv Islamske države nakon sastanka predvodništva stranaka da isplaniraju njihovu zavjeru. "Džeiš el-Mudžahidin" i "Džebhetu Suvar Surija" (od Džemal M'arufa) učinili su prvi korak, popraćeni sistematski od "Islamskog Fronta" i Džolanijevog fronta. Jedan od najvećih saveznika Džolanijevog fronta od pojave sahrve bio je "Islamski front" sa Zehran Alušom kao njegovim glavnim vojnim zapovjednikom. U mjesecu Š'abanu, McClatchy krstaši obavili su intervju sa Zehran Alušom u Turskoj, omiljenoj bazi sahrvinog predvodništva. Slijede odlomci iz artikla koje su intervjuiستي napisali saževši intervju:

"Islamistički pobunjenički vođa uzvraća retorikom u prvom intervjuu sa SAD medijima."

"U njegovom prvom intervjuu sa SAD medijima, Aluš je bio primjer u pragmatičnosti."

"Prošao je gdje su njegovi raniji pozivi na protjerivanje članova vladajuće alavitske sekte iz Damaskusa. U intervjuu on ih je nazvao 'dijelom sirijskog naroda' i rekao da samo oni koji imaju krv na njihovim rukama trebaju da odgovaraju."

"Napušten, također, bio je i govor o Islamskoj državi. Sada on kaže da on radije izabira da dozvoli Sirijcima da odluče kakvu vrstu države oni žele."

"Mi želimo da izgradimo državu u kojoj su naša

prava ispunjena, kaže on, odbijajući ono što je on nazvao 'sektaskom diskriminacijom' protiv apsolutne većine sunnijskih muslimana. Nakon toga, ljudi treba da izaberu kakvu vrstu države oni žele.' On kaže da će on favorizirati tehnokratičku, profesionalnu vladu."

Upitan od McClatchyja da objasni njegovu promjenu stava, Aluš je rekao da su njegove originalne izjave bile radi pritiska pod kojim je on živio u Guti, prizori napada sa otrovnim gasom prije dvije godine koji su ubili na stotine."

"Mi smo pod opsadom. Svi mi patimo od psihološkog stresa. Kada sam bio u zatvoru, čuvar bi došao i mučio zatvorenike, i nakon što bi on otišao, zatvorenici bi se svađali i tukli jedni druge,' kaže on."

"Njegov glasnogovornik, Islam Aluš, rekao je da su njegova obraćanja u Guti bila za unutrašnje konzumiranje, da ujedini borce ispred drugih, mnogo više radikalnih islamističkih snaga, poput Islamske Države. 'Postoji obraćanje za unutrašnju publiku i za vanjsku publiku,' kaže on. Unutrašnje obraćanje je posvećeno spriječavanju naših sinova da se pridruže Islamskoj državi."

"Da li je (Zehran) promijenio svoje mišljenje? 'To je vrlo dobro pitanje,' kaže Džošua Landis, stručnjak za Siriju na Univerzitetu u Oklahomi koji je pisao o Alušu. Aluš i njegov kadar su sve više i više pronosivi,' kaže on, zasnovano na Twitter-skim razgovori-

-ma koji je on imao sa komandantovim glasnogovornikom.”

“‘Svako je sada svjestan da je režim jako slab i na putu da propadne,’ kaže Bassam Barabandi, bivši sirijski diplomata koji živi u Vašingtonu. I svaki važniji igrač želi da bude prihvatljiv za Zapad i međunarodnu zajednicu.”

“‘Zehran želi da bude na pobjedničkoj strani,’ kaže on.”

“Landis kaže da će Aluš biti tamo. ‘On će biti pobjednik,’ kaže on. Aluševa “islamska vojska” i druge “islamističke” grupe, uporne patriotske grupe... pobjediće na kraju,’ kaže on.”

“Predstavljanje novog imidža može biti jedan od razloga Aluševog putovanja u Istanbul, gdje je on bio intervjuisan, nakon čega je krenuo za Jordan da se posavjetuje sa pobunjeničkim komandantima koji djeluju u južnoj Siriji, kao i njihovi međunarodni pomagači. Njegovim borcima je potrebno oružje.”

“U njegovom intervju sa McClatchyem, on se pridržavao umjerene linije: ‘Ako uspijemo da srušimo režim, prepustićemo sirijskom narodu da izabere model države kakav oni žele,’ kaže on. ‘A što se tiče suživota sa manjinama, ovakvo je bilo stanje u Siriji već stotinama godina. Mi nemamo namjeru da nametnemo našu vlast manjinama ili da budemo nepravedni prema njima. Na suprot tome, mi smo kritikovali režim i borili se protiv njega zato što je on primjenjivao sektašku diskriminaciju nad većinom za vrijeme vladavine Sirijom.’”

“Drugi pomoćnik rekao je da je Aluš, da poboljša njegovu sliku, bio spreman da se rastane sa crno-bijelom islamskom zastavom i usvoji sirijsku zastavu koju koriste i druge pobunjeničke snage.”

“(Zehran) kaže da je “Islamska vojska” bila u direktnom kontaktu sa Danijelom Rubenštajnom, specijalnim izaslanikom za Siriju iz Obamine administracije, tvrdnja koju je Državni Ured potvrdio.”

To okončava riječi Aluševih saveznika. U kratkim

crtama: On vjeruje u samodlučivanje, temelj demokratije. On vjeruje u slobodu vjere i vjerski suživot, temelj sekularnog nacionalizma. I on se nagađa sa vjerskim temeljima, sastaje se sa Jevrejskim vođama dijelom krstaškog rata protiv Islama, i podiže zastave sekularnog džahilijeta radi sticanja pomoći. Pa ipak, Aluš je bio jedan od glavnih saveznika El-Kaide u Siriji (Džolanijevog fronta) – hvaleći otvoreno obojicu, Džolanija i Hararija, (veliki vođa iz Džolanijevog fronta) u intervjuima zvanično objavljenim od njegove “Islamske vojske.” On sam je lično bio pohvaljen od Hararija preko internetskih Twitter postova.

Ponovo, Alušovo zastranjivanje je nešto što je dugo poznato ovim džihadskim tužiteljima i prije ovog skorijeg intervjuja, pa čak i prije zvaničnog proširenja Islamske države na Šam, pa ipak je Džolanijev front podržao “Islamski front” koji je

predvodio Aluš u ratu protiv Islamske države.¹

Nakon ovog intervjuja uslijedila je deklaracija od saveznika Džolanijevog fronta koji su osudili ubijanje više od dvadeset otpadničkih Druza od strane Džolanijevog fronta u mjesecu Š'abanu u selu Kalb Lavza. Ovo je bilo ubrzo nakon što je Džolani obećao da ih neće povrijediti za vrijeme njegovog intervju sa katarskim tagutskim kanalom, “El-Džezira,” I ova politika je u skladu sa

¹ Bivši član Džolanijevog vijeća šure je također informisao Dabiq da kada je Džolani dobio naređenje od Zawahirija da se pridruži murtedskom “Islamskom” frontu, on je odbio da to uradi, govoreći da Zawahiri ne poznaje stanje na terenu. Kada je Džolani bio pritisan od bivšeg rukovodstva Ahrar eš-Šama da slijedi Zawahirijevo naređenje, on je zagovarao da Zehran Aluš bude uklonjen sa vrha “Islamskog” fronta, ali je ipak na brojnim ratištima surađivao sa “Islamskim” frontom kojeg je predvodio Aluš protiv Islamske države od pojave sahve!?

Pokvareni Druzi, otpadnička sekta
pod zaštitom Džolanijevog fronta

Zavahirijevim “Generalnim uputstvima za džihad-sku djelatnost.” Zavahiri kaže u poglavlju nazvanom “Nužna uputstva,” “Četvrto: Protiv zabludjelih sekta kao rafidije, ismailije, kadijanije i zabludjele sufije, ne treba se boriti, sve dok se one ne bore protiv sljedbenika sunneta. Pa ako se one bore protiv sljedbenika sunneta, onda odgovor treba da bude ograničen na one borbene grupe među njima, a u isto vrijeme objasniti da se mi samo branimo. Ne-borci iz ovih sekta, porodice iz ovih sekta kod kuće, i njihova mjesta za ibadet, proslavu i vjerske skupove netreba napadati. Sa razotkrivanjem njihove laži i nastranog vjerovanja i ponašanja treba nastaviti. A što se tiče mjesta koja potpadaju pod kontrolu i vlast mudžahida, onda ove sekte treba da se tretiraju na mudra način nakon da’we, sa buđenjem svijesti, sa razotkrivanjem njihovih sumnji, sa naređivanjem dobra i zabranjivanjem zla na način koji ne stvara štetu kao što je protjerivanje mudžahida iz ovih oblasti, ili masovne pobune protiv njih, ili širenja smutnje koju neprijatelj koristi da okupira oblast.” Kraj citata od Zavahirija.

Džolani u njegovom intervju kaže, “U ovo vrijeme, mi se ne borimo protiv onih koji se ne bore protiv nas. Ovdje su sela od Druza koja nisu podržavala Bešara Asada i nisu se borila. Oni su prisutni u oslobođenim oblastima I nisu bili izloženi nepravdi.” A kada je on bio upitan od intervjuiste, “Ali ti nisi napao njihova sela, ti nisi zaplijenio njihovu imovinu, ti nisi uništio njihove hramove, ti nisi uradio ama baš ništa protiv njih sve do sada? On je

odgovorio, “Ne, ama baš ništa. Ama baš ništa... A što se tiče prestupa protiv njih, ovo se nije nikada desilo.”

Obojica njih pozvala su na napuštanje džihada protiv murteda Druza.

Šejhul-Islam ibn Tejmijje, rahimehullah, kada je upitan o propisu za Nasranije i Druze, odgovorio je, “Druzi i Nasranije su nevjernici prema saglasnosti muslimana. Nije dozvoljeno jesti ono što oni zakolju niti ženiti njihove žene. Radije, oni ne mogu biti priznati sa džizjom, jer oni su otpadnici od vjere Islama, nisu muslimani, niti židovi, niti kršćani. Oni ne priznaju obavezu pet dnevnih namaza, niti obavezu posta Ramazana, niti obavezu hadždža, niti zabranu onoga što su Allah i Njegov Poslanik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, zabranili od uginulih životinja, alkohola i tako dalje. A ako oni objelodane dva svjedočenja o vjerovanju (nema boga osim Allaha i Muhammed je Allahov Poslanik) usporedo sa ovim vjerovanjem o propisima, onda su oni nevjernici prema saglasnosti muslimana. ...A što se tiče Druza, oni su sljedbenici Hašakin Darzija koji je bio jedan od sljedbenika Hakima. (murtedskog vladara Ubejdija) Hakim ga je poslao ljudima u dolini Tejmullah ibn Salaba da ih pozove u vjerovanje da je Hakim božanstvo. Oni su ga zvali Bari Alam (Stvoritelj, Sveznajući) i zaklinjali se njime. Oni su od ismailija koje tvrde da je Muhammed ibn Ismail dokinuo šerijat od Muhammeda ibn Abdullaha. Oni su u nevjerstvu

gori od ekstremnih šija. Oni tvrde da je svijet postojao oduvijek i poriču islamske obaveze i zabrane. Oni su od Batinskih Keramita (onih koji tvrde da vjera ima tajna značenja koja se proturiječe njenim jasnim značenjima) koji su gori u nevjerstvu od židova, kršćana i paganskih Arapa. Oni na kraju nastoje da budu filozofi na vjeri Aristotela i njemu sličnih ili međžusije. Njihovo vjerovanje je kombinacija vjerovanja od filozofa i međžusija. Oni licemjerno pokazuju šiizam” (Medžm’u el-Fetava)

On je također opisao Druze, “Nevjerstvo od ovih ljudi je stvar oko koje se muslimani ne razilaze. Radije, onaj ko sumnja u njihovo nevjerstvo jeste nevjernik poput njih. Oni nisu na nivou sljedbenika knjige niti mušrika. Umjesto toga, oni su od najgorih nevjernika, tako da meso koje oni zakolju nije halal. Njihove žene se mogu uzimati kao robinje i njihov imetak se može zaplijeniti. Oni su otpadnički heretici čije se pokajanje ne može prihvatiti.² Oni se radije ubijaju gdje god se pronađu i proklinju se prema njihovom opisu. Nije dozvoljeno koristiti ih kao čuvar, vratara ili povjerenike. Obaveza je ubiti njihove učenjake i vjerske figure tako da oni ne odvedu druge u zabludu. Zabranjeno je spavati u njihovim kućama, družiti se sa njima, šetati sa njima, ili slijediti njihove pogrebne povorke ako su njihovi mrtvi poznati. Zabranjeno je da muslimanske vlasti napuste Allahovu naredbu o izvršavanju Allahovih propisa (kazni) nad njima.” (Medžm’u el-Fetava)

Isto tako je opisao i Batinije (koje uključuju Druze), „Ako se ovi ljudi pokaju oni obznanjaju svoje pokajanje jer osnova njihovog vjerovanje je tukija (prikrićvanje), prikrićvanje pravog stanja. Među njima ima onih koji se mogu prepoznati, a i onih koji se ne mogu prepoznati. Stoga najbolji način da se sa njima radi jeste da se postupa sa oprezom. Nije dozvoljeno da bivaju zajedno, niti je dozvoljeno da nose oružje niti je dozvoljeno da budu dio vojske. Moraju se natjerati da rade islamske zakone koje uključuju klanjanje pet dnevnih

namaza i učenje Kur’ana. Među njima se moraju ostaviti oni koji će ih podučavati vjeri Islamu i oni moraju biti ostavljeni kod tih učenjaka. I kod god od vođa njihove zablude se nađe tu i obznani svoje pokajanje obaveza je da se udalji iz tog mjesta i odvede u muslimansku zemlju gdje ne postoji niko od ove sekte pa da u tom mjestu Allah ga uputi ili umre na tom licemjerstvu bez nanošenja štete muslimanima. (Medžm’u el-Fetava)³

Ovo su fetve od Šejhul-Islama, rahimehullah, koje objašnjavaju da se Druzi ne mogu smatrati zimijama, da su oni gori od židova i kršćana, i da ako se oni pokaju i private Islam, onda muslimanska vlast treba da bude oprezna prema njima radi njihovog praktikovanja tukije/pretvaranja i prema tome preuzeti odgovarajuće mjere u ophođenju sa njima. A koliko je ovo mnogo više ako se oni ne pokaju! U drugoj fetvi u kojoj je on spomenuo pretjerano nevjerstvo od Batinija (koji uključuju Druze i nusa-jrije) i njihov izdajnički savez sa drugim nevjernicima (krstašima i Tatarima) protiv muslimana, on kaže, “Njihova šteta nanescena Ummetu Muhammeda, sallallahu ‘alejhi ve sellem, je veća od štete nevjernika koji ratuju poput nevjernika Tatara, Frankova (europskih krstaša) i drugih... Nema sumnje da je džihad protiv ovih ljudi i implementacija Allahovih propisa nad njima od najveće pokornosti i obligacija.

Ovo je bolje od džihada protiv onih koji se ne bore protiv muslimana od mušrika i sljedbenika knjige, jer džihad protiv ovih ljudi je od džihada protiv otpadnika. Es-Sisik i ashabai započeli su sa džihadom protiv otpadnika prije džihada protiv nevjernika od sljedbenika knjige. Džihad protiv njih čuva ono što je već osvojeno od muslimanskih zemalja tako da niko ko namjerava da se bori protiv muslimana ne može unići u ove zemlje. A što se tiče džihada protiv onih koji se nisu borili protiv nas od mušrika i sljedbenika knjige, onda je to za daljnju manifestaciju vjere. A čuvanje dobara je prioritet nad sticanjem dobiti. Također, njihova šteta nanescena muslimanima je veća od drugih šteta.

² Učenjaci se razilaze da li se pokajanje od Batinija (koji uključuju i Druze) može prihvatiti od strane muslimanskih vlasti. Šejhul Islam ibn Tejmijje, kaže, “Ako oni pokažu da se kaju, onda postoji razlika u mišljenju među učenjacima da li se to može ili ne može prihvatiti. Oni koji prihvataju njihovo pokajanje ako oni pristanu uz islamski Šerijat dozvoljavaju im da zadrže njihov imetak. Oni koji ne prihvataju njihovo pokajanje, ne prebacuju njihov imetak njihovim nasljednicima od njihove rodbine, jer njihov imetak se prebacuje u Bejtul-Mal.” (Medžm’u el-Fetava)

³ A što se tiče pojedinaca iz sekte koja pokazuje jasne znakove iskrenosti, istinitosti i želje da još više praktikuje vjeru nakon pokajanje od otpadništva i nakon vjerskog obrazovanja, onda, Allah zna najbolje, postoji prednost u njihovom slučaju iz priče o Tulejha Asadu, koji se odmetnuo tako što je tvrdio da je poslanik u vrijeme halife Ebu Bekra es-Sidika, da bi se kasnije pokajao i borio u bici za Kadisiju i Nahavand protiv Perzijanaca, postigavši šehadet za vrijeme halife Omera el-Faruka. Pogledaj njegovu biografiju u “Sijar Alam en-Nubala.”

Radije, njihova šteta je poput štete od onih mušrika i slijedbenika knjige koji se bore protiv muslimana. Umjesto toga, njihova šteta nanescena vjeri je veća od štete od boraca mušrika i slijedbenika knjige. Tako da je svaki musliman obavezan da izvrši koliko god on to može od ove obaveze protiv njih. Nije dozvoljeno nikome da sakrije ono što on zna od njihovih tajni. Radije, on ih mora raširiti i učiniti javnim, tako da muslimani znaju stvarnost njihovog stanja. Nije dozvoljeno nikome da surađuje sa njima tako što će im dozvoliti da ostanu među vojnicima i državnim radnicima. Nije dozvoljeno nikome da šuti o uspostavljanju onoga šta su Allah i Njegov Poslanik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, naredili protiv njih. Ovo je od najvećih vrata naređivanja dobra i odvratanja od zla i džihada na Allahovom putu. (Medžm’u el -Fetava)

U odgovoru na djela od Džolanijevog fronta prema Druzima, brojni njihovi saveznici objavili su udružene izjave osuđujući to djelo. Ispod možete pročitati izjavu:

“Izjava u vezi bolnog događaja koji se desio ljudima u selu Kelb Lavza”

“Allah kaže u hadisu kudsij, ‘Moji robovi, Ja sam vam zabranio nepravdu i učinio je zabranjenom među vama, zato nemojte biti nepravedni.’ Bilježi Muslim.”

“Naš napaćeni narod primio je sa velikim bolom vijest o bolnom događaju koji se desio u oslobođenoj pokrajini Idlib nad ljudima u selu Kelb Lavza od sinova iz sekte Druz za koje sjeverna Sirija svjedoči za njihovu dobru i pozitivnu ulogu u podršci sirijske revolucije i primanja izbjeglih sinova iz njihovog naroda iz svih oblasti u pokrajini Idlib, onih koji su napustili njihove kuće pod pritiskom od zračnih udara i zločina od Asadovog režima.”

“Partije koje su bile u bolu radi događaja požurile su da pošalju zvaničnu delegaciju predstavljenu od njihove braće iz Harakat Ahrar eš-Šam el-Islamija radi njihovog prisustva u blizini mjesta događaja. Delegacija će se susresti sa dostojanstvenicima u selu da istraži događaj i pruži nužne mjere bezbjednosti za vraćanje sigurnosti i stabilnosti.”

Mi u vojnim revolucijskim partijama djelimo bol i šok od našeg naroda u onome što se desilo. Mi također potvrđujemo slijedeće:

“Mi osuđujemo ove bolne događaje koji povećavaju naš bol, tako mi u isto vrijeme svjedočimo kako naš narod biva svakodnevno bombardovan sa buradima od zločinačkog režima u raznim dijelovima Sirije.”

“Ono što se desilo u selu Kelb Lavza suprotstavlja se učenjima naše čiste vjere koja je zabranila tlačenje ljudi i bespravno prosipanje njihove krvi bez obzira

U intervju sa El-Džezirom, Džolani uvjerava svijet da on neće povrijediti murtede Druze

na njihovu sektu ili nacionalnost. Mi ćemo preduzeti potrebne korake u suradnji sa preostalim sektama da spriječimo ponavljanje ovakvog događaja u ostalim oslobođenim mjestima. Mi potvrđujemo nužnost izručivanja svih onih umiješanih neutralnom šerijatskom sudu.”

“Mi kažemo svim sinovima našeg naroda, mi ćemo žrtvovati ono što možemo da vas zaštitimo i da vas odbranimo. Mi to radimo oponašajući naredbe nače čiste vjere. Mi kažemo, naše oružje neće biti okrenuto prema bilo kome osim prema onima koji agresivno napadaju i čine zločine od režima, Da’iš-a i njihovih saveznika protiv našeg naroda.”

“Mi pozivamo sve strane da budu razumne, dajte prednost opštem dobru, i primjenite principe našeg Šerijata i velike revolucije u riječima i djelima, jer revolucija je revolucija naroda i ona će se nastaviti Allahovom dozvolom. Zato svako ko se nije pridružio ovoj blagoslovljenoj karavani, pa

“Šamski front” i “Islamski front,” međusobni saveznici koji oboje osuđuju ubijanje murteda Druza

događaji će ga prevladati i veliki ljudi Sirije ga neće prihvatiti.

“(Potpisano od) (1) El-Itihad el-Islam li Adžnad eš-Šam – (2) Ketaib Suvar eš-Šam – (3) Harekat Ahrar eš-Šam – (4) Džabha eš-Šamija – (5) Tadžamu’ Festekim Kema Umirt”

“Petak, 25 Š’aban 1436 h.g (12 Juni, 2015)

Nekoliko sati kasnije, Džolanijev front objavio je izjavu koja je bila eho osjećanja njihovih saveznika. U njoj je stajalo slijedeće:

“Izjava u vezi onoga što se desilo u selu Kelb Lavza u okolici Idliba”

“Sva slava i hvala pripada Allahu koji je Sebi zabranio nepravdu i učinio je zabranjenom između Njegovih robova. I neka su mir i salavati na Allahovog Poslanika koji je rekao, ‘Čuvajte se nepravde, jer nepravda je tama na Sudnjem Danu.’ I neka su blagoslovi i mir na njegove ashabe i one koji ga slijede. A zatim:”

“Džebhatu Nusra primila je sa velikom tugom vijesti o događaju koji se desio u selo Kelb Lavza u okolini Idliba u srijedu 23 Š’abana 1436 h.g., što odgovara 10 Junu, 2015, događaj u kojem je učestvovao jedan broj pripadnika Džebhatu Nusre bez pitanja njihovih vođa, jasno se suprotstavljajući

uputama od rukovodstva Džebhatu Nusre. Odmah nakon dešavanja događaja, brojne delegacije napustile su Džebhatu Nusru da se oni lično informišu o događaju i da uvjere ljude u selu i potvrde da je to što se desilo bila greška bez opravdanja i ono što se desilo bez znanja rukovodstva. Selo i njegovi mještani nastavlja da bude sigurno i bezbjedno pod našom zaštitom i u oblastima pod našom kontrolom. Svako ko je bio umiješan u događaj biće izveden pred šerijatski sud i držaće se odgovornim za ono što se potvrdi od njega o prolijevanju krvi, i ovo je samo šerijatski propis od našeg Gospodara jer Nusra je osnovana od početka samo da podigne zastavu Šerijata i implementira njegove propise.” Džebhatu Nusra potvrđuje da od početka konflikta u zemlji Šama, ona nije okrenula njeno oružje prema nekome osim prema onim bandama od zločinačke nusajrijske vojske, zabludjelih haridžija i nepravednih partija koje prelaze granice i vrijeđaju živote i čast muslimana. Neprijatelj je ovo posvjedočio prije prijatelja, a sva slava i hvala pripada Allahu. Mi također pozivamo svakoga da bude precizan i da istraži šta je istina i događaje prije njihovog objavljivanja i izvještavanja. Vrata od Džabhatu Nusre su otvorena svima. Ove vrste grešaka se mogu desiti svim partijama, ali to će uvijek biti zakopano živo i mlado Allahovom dobrotom, sve dok se naši vratovi poklanjaju Allahovom, zakonu.”

“Sva slava i hvala pripada Allahu, Gospodaru svih stvorenja. Allah radi ono što On hoće, ali većina ljudi to ne zna.”

Džabhatu Nusra – El Minaretu Bejda’ za islamske medije.

Datum objavljivanja: Subota, 26 Š’aban 1436 h.g. (13 Junu 2015)”

Ovako je prema Džolanijevom frontu i njihovim saveznicima prolijevanje krvi od otpadnika i izdajničkih Druza nepravda! I ako se dokaže da je neko to uradio, onda se on mora kazniti prema “šerijatu” koji oni slijede! Jedina stvar koja ostaje jeste da li je izručenje onih umiješanih “neutralnom šerijatskom sudu od njihovih saveznika dio šerijata” i ako se oni predaju ovom sudu, jesu li oni nepokorni Šerijatu?

Mjesec dana nakon ovih događaja, Labib el-Nahas – odgovoran za odnose vanjske politike Ahrar eš-Šama – napisao je članak za Vašington Post “10 Jula, 2015” pod nazivom “Smrtonosne posljedice pogrešnog nazivanja sirijskih revolucionara.” U njemu on kaže:

“Kao što je postalo očigledno, odgovor Obamine administracije na sirijski konflikt jeste očajan neuspjeh... Kratak rok, privremena sredstva za mjerenje, zasnovana na iračkim i afganistanskim iskustvima, zajedno sa bučnom pojavom medija opsjednutih sa Islamskom državom, postalo je prioritet nad ostvarivim, dugoročnim ciljevima... Nigdje ovdje neuspjeh nije jasniji nego u posljedici pogrešnog pravca da su sirijski revolucionari obilježeni ili kao ‘moderatori’ ili kao ‘ekstremisti.’”

“U decembru, sekretar države Džon F. Keri izjavio je da Sirijci ne treba da imaju izbor između tiranina i terorista.’ Postoji, Keri je proglasio, treća opcija: umjerena sirijska opozicija koja se bori protiv oboje, ekstremista i Asada, svaki dan.’ Nažalost, ovaj pogled vrijedan pohvale bio je oboren zato što su Sjedinjene Države definisale izraz ‘umjeren’ na tako skučen i proizvoljan način da on isključuje glavninu vodeće opozicije.”

“Grupa kojoj ja pripadam, Ahrar eš-Šam, jeste jedan primjer. Naše ime znači ‘Slobodni ljudi iz Sirije.’ Mi sebe smatramo vodećom sunnijskom islamskom grupom koju predvode sirijci i bore se za Sirijce. Mi se borimo za pravdu sirijskog naroda. Pa ipak smo mi lažno bili optuženi da smo organizacijski povezani sa El-Kaidom i za prihvatanje El-Kaidine ideologije.”

“Ovo je daleko od istine. Mi vjerujemo da Sirija treba plan za nacionalno jedinstvo koji ne može biti kontrolisan ili isporučen od samo jedne partije ili grupe i ne bi trebao da bude vezan za samo jednu ideologiju. Mi vjerujemo u upečatljivu ravnotežu koja poštuje zakonite aspiracije većine, a isto tako štiti i zajednice koje su u manjini i omogućava im da igraju stvarnu i pozitivnu ulogu u budućnosti Sirije. Mi vjerujemo u umjerenu budućnost Sirije koja održava stanje i uvodi reforme koje koriste svim Sirijcima... Sirijci nas smatraju sastavnim,

dragocijenim elementom revolucionarnog pejžaža, pa ipak smo mi nepravедно ocrnjeni od Obamine administracije od prvog dana.”

“Uхваćeni u njihovom vlastitom mјehuriću, političari iz Bijele Kuće su odvojili milione dolara od poreznih obaveznika u SAD-u za podršku propalih napora od CIA-e da podrži takozvane ‘umјerene’ snage u Siriji. Ali ove ‘umјerene’ grupe su se pokazale kao razočaranje u svakom pogledu, a ništa manje u svemu i u sukobu protiv Islamske države. Dalje, samo-poražavajuća politika u vezi rata protiv Islamske države kao fundamentalno različite, a u nekim slučajevima dijametralno suprotne, naporima da se Asad ukloni sa vlasti nisu donijeli kraj nijedne bitke.”

“Moralni slučaj protiv Asada trebao bi biti dovoljan da ga odbije kao opciju, ali sada su ratne činjenice jasno pokazale da je sa njim svršeno. Jedino preostalo pitanje jeste ko će dostaviti coup de grace (smrtonosni udarac). Islamska država ili sirijska opozicija. Pitanje bi trebalo potaknuti Vašington da prizna da se ekstremna ideologija od Islamske države može jedino poraziti kroz domaći porast sunnijske opcije – sa izrazom ‘umјeren’ definisanim ne od CIA-ovih sekundanata, već lično od samih Sirijaca.”

I pored razočaravajućeg nedostatka iskrenog angažma od međunarodne zajednice, mi ostajemo privrženi dijalogu. Pitanja o kojim treba razgovarati jesu kako okončati Asadovu vlast, kako poraziti Islamsku Državu i kako osigurati da stabilna i značajna vlada u Damasku stavi Siriju na put za mir, izmirenje i ekonomski oporavak, a izbjegavati raspadanje države. Nije kasno da Sjedinjene Države promijene pravac. Kerijeva ‘treća opcija’ postoji – ali samo ako je Vašington spreman da otvori oči i vidi je.”

Znači on se odriče “El-Kaide” i njene takozvane “ideologije” i obznanjuje da su oni sada spremni za otvorenu saradnju sa krstašima protiv Islamske države nakon skoro dvije godine indirektnе saradnje putem njihovih tagutskih saveznika. I ova partija bila je tobože najviše “islamska” partija prema Džolanijevom frontu, koji su ih i sami lično

pomogli protiv Islamske države i pored njihove pretjerane zablude!

Molimo Allaha da razjedini srca raznih partija iz sahavatske koalicije sve dok nasilje među njima ne postane jako žestoko. I molimo Allaha da razotkrije licemjerstvo, dvoličnost i zabludu onih koji se pozivaju na džihad.